

neljanurgeline kui kassil, nõna naistuke vilkem. Tema foddopäik on pallaval Ahvrika maal, ja lõuna pool Alja maal. Pübli-ramatus rägitakse saggedast lõukoerast, kus tedda föige tuggewamaks ellajaks nimetakse. Vaanal ajjal olli nende püüdmine raske, ja tehti eñamiste suggewad augud maa sisse, nõnda kui meie paikus hundile, agga juhtus üks kord foggemata, et üks karjane kelle peale lõu tungis, oma kue tema ette missas, mis läbbi metsaline kohre waggaks läks ja tedda rabule jättis. Sellevärrast ei olle nüüd muud tarvis kui üks riide tük, mis ülle tema silmade katetatakse, siis on ta ni wagga et tedda wõib kinni kõta; kest kõik tema rammu veab tal silmas seisma. Ra sellest tõlkist on näha kudda Junal inimest tarfuse läbbi ülle föige ellajade üllemaks on seadnud. Mõnni kentsakas luggu on jubba eñemuistse lõukoerast suulaks sanud. Nõnda juhtus ülekord tee veal suur

lõukoer ühe inimese vasto, eitis wingudes mõha jalge ette, lakkus tema jalgu ja ei lasnu d meest paigast minna. Wimaks näggi ehmatanud mees et lõu jalg vaidetand ja suur pind harva sees olli, tema tömbas piima välja ja lõowvi lakkus kui koer tema kassi häeteggemise eest. Üks teine lõukoer tuli inimese jure abbi valluma kui kont tal kurku kinni olli jänud. Edu nimetafje ellajade suuringate, ja on tõe voolest üks hä süddamega wahva ja kange loom, ehk ta kui kui nälj kange on inimese ning muu loomade peale tungib. Tema wõib oma suured kassi viisi välja ning siöse tömmata; silmad tilgawad kui föige elletamad künlad; tema kontid on väggaga tuggewad, otsego kiowist tehtud ja peaowad — kui mõningad rägiwad — tulleraua vasto tullesäddemid välja andma; selleràast wõib ta ühe ralsga igga looma nõnda maha rabbada et enam ülless ei töuse. Sedawüsi rappis 1705mal aastal lõu ühe inimese ja 1807mal aastal ühe ärja, keslega ta ülle kiowi aen eddas läks. Tema rabbab isle eßiteks, töstab siis kissa ja amustab wiimaks. Kui tema nälgas ehk mihane on, siis rapputab ta lakk ja lööb sabbaga vasto selga, kes seda märki nääb ei tohi tema liggi minna. Ni pea kui üks obbone lõukoera aisu tunneb ei kula ta enam valjadest eggia suu-raudadesi, waid pöggeneb otsekohre palku; kui mees kes sellas istus maha sattab siis ei olle temal middagi wigga, sell et lõowvi järsis obbose järrel tõkkab. Edukoerast kes sabba ei liiguta, wõib inimene julgest